

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС; КРИМІНАЛІСТИКА

УДК 343.98 : 343.131

Є. Ю. Буждиганчук*здобувач**Міжрегіональна академія управління персоналом***ДО ПИТАННЯ ТИПОВИХ СЛІДЧИХ СИТУАЦІЙ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ СУТЕНЕРСТВА, ВЧИНЕНОГО ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРУПОЮ**

Постановка проблеми. Алгоритмізація є складовою багатьох сучасних процесів. Адже можливість визначити певну послідовність дій, які ефективно будуть вирішувати будь-яке завдання, надає перевагу кожному учаснику процесу. Не є виключенням і розслідування сутенерства, вчиненого організованою групою. Навіть навпаки, чітка алгоритмізація з одного боку надає певні знання працівникам правоохоронних органів, а з іншого – дає можливість проявляти імпровізацію, оскільки нічого в житті повністю однакового не існує. В зв'язку з цим, виникає потреба у створенні певної системи типових слідчих ситуацій, які зможуть алгоритмізувати процес розслідування досліджуваної категорії кримінальних правопорушень.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Дослідженням типових слідчих ситуацій під час розслідування окремих кримінальних правопорушень займалися такі відомі науковці як В. П. Бахін, Р. С. Белкін, В. К. Весельський, А. В. Дулов, А. В. Іщенко, О. Н. Колесніченко, В. О. Коновалова, В. С. Кузьмічов, Є. Д. Лук'янчиков, М. І. Порубов, М. В. Салтевський, Р. Л. Степанюк, К. О. Чаплинський, Л. Д. Удалова, В. Ю. Шепітько, М. П. Яблоков та інші. Але потрібно зазначити, що наше дослідження є комплексним підходом до визначення типових слідчих ситуацій розслідування сутенерства, вчиненого організованою групою.

Метою даної статті є дослідження слідчих типових слідчих ситуацій при розслідуванні сутенерства, вчиненого організованою групою.

Виклад основного матеріалу дослідження. Наукова категорія, яку ми будемо досліджувати, має важливе значення для розслідування будь-якого кримінально караного діяння. З огляду на зазначене доречно висвітлити окремі її визначення. Зокрема, В. Г. Колмацький наголошує на тому, що слідча ситуація – це сукупність умов, в яких здійснюється розслідування та визначається його стан на даний момент. Автор зазначає, що вона є тактичним засобом організації роботи слідчого під час розслідування злочину, та акцентує увагу

на дослідженні питання аналізу (вивчення змісту обумовлюючих її чинників з метою прийняття тактичного рішення та вибору варіанта методики розслідування, що забезпечує швидке і повне розслідування злочину) та оцінки слідчої ситуації [9, с. 337-346]. А вже С. В. Великанов акцентує увагу на тому, що досліджувана категорія – це сукупність сформованих на певному етапі умов – положення, стану й обстановки – розслідування, що сприймаються, оцінюються і використовуються слідчим для вирішення тактичних задач і досягнення загальних (стратегічних) цілей розслідування [2, с. 7]. Як бачимо, обидва науковці визначають слідчу ситуацію виходячи з конкретних умов розслідування.

Доречною в цьому розрізі є думку М. М. Єфімова, який акцентує увагу на тому, що у ході розслідування слідчий ознайомлюється з великою кількістю речових доказів, документів. Автор зазначає, що означена уповноважена особа реалізує це з метою безпосереднього отримання інформації в результаті проведення оперативно-розшукових і слідчих (розшукових) дій. Враховуючи це, приймаються відповідні рішення про організацію та планування процесу розслідування злочинів, використання допомоги спеціалістів й інших підрозділів органів внутрішніх справ. Дані про обставини вчинення злочину є предметом аналізу у процесі розслідування. Сукупність зазначеної інформації, отриманої з різних джерел, становить зміст слідчої ситуації [6, с. 145].

Загалом, необхідно розуміти, що процес розслідування кримінальних правопорушень має певні етапи. З цього приводу ми підтримуємо науковців, які визначають, що він складається з: 1) початкового – період проведення слідчих (розшукових) дій (гласних та негласних), часовому чиннику яких властива так звана невідкладність. Початок цього етапу збігається, на думку вченого, з початком досудового розслідування, визначеним ч. 1 ст. 214 КПК, а завершується виконанням завдань, зумовлених цим етапом; 2) наступного (подальшого) етапу – період провадження усіх інших

слідчих (розшукових) дій, скерованих на ґрунтовне і системне збирання й дослідження доказів у провадженні; 3) завершального етапу – заключний період розслідування, що розпочинається моментом прийняття слідчим (прокурором) рішення про закінчення розслідування і завершується прийняттям уповноваженою особою одного з процесуальних рішень, передбачених ст. 283 КПК України [7, с. 235-236].

Якщо ж говорити конкретно про початковий етап розслідування, то В. В. Тіщенко акцентує увагу, що під час нього вирішуються наступні завдання: 1. Виявлення і фіксація доказової інформації щодо злочину, який розслідується по «гарячих слідах». 2. Вжиття заходів для запобігання втраті доказової інформації, що міститься в слідах, документах, інших об'єктах, її своєчасне виявлення та фіксація. 3. З'ясування й оцінка сформованої після порушення кримінальної справи слідчої ситуації. 4. Виявлення джерел інформації про розслідуваний злочин. 5. Визначення напрямку розслідування і розробка плану розслідування. 6. Обрання форми і методів взаємодії з органами і службами, що здійснюють оперативно-розшукову роботу. 7. Пошук і одержання інформації про механізм і обстановку вчиненого злочину. 8. Збирання і вивчення відомостей про особистість потерпілого. 9. Пошук, одержання й аналіз інформації про осіб, що вчинили злочин, їхній розшук і затримання [13, с. 137].

В свою чергу, О. В. Узнова та К. В. Калюга на основі свого дослідження висунули думку, що початковий етап розслідування характеризується невизначеністю, пов'язаною з браком інформації та її неповнотою, тому домінуючим напрямом діяльності слідчого на цьому етапі є «виявлення необхідної доказової і тактичної інформації та її носіїв (джерел). Це завдання вирішується з урахуванням слідчої ситуації, що складається, шляхом проведення комплексу слідчих, інших процесуальних і організаційних дій. Найчастіше підставою для провадження слідчих дій є криміналістична версія. Основним завданням початкового етапу, як правило, є встановлення особи, причетної до вчинення злочину. Тому збирання інформації про неї розпочинається з ретроспективного вивчення слідів, залишених на місці злочину, у пам'яті очевидців, тощо. Отримана інформація використовується для висунення версій про суб'єкта злочину, визначення напрямку його пошуку [14]. З огляду на зазначені позиції, ми вважаємо розглядати поняття слідчої ситуації з прив'язкою до конкретного етапу розслідування.

Тому ми підтримуємо позицію Л. Я. Драпкіна, який визначив, що слідча ситуація – це динамічна інформаційна система, елементами якої є істотні ознаки й властивості обставин, що мають значення у кримінальній справі, зв'язки, відносини між

ними, а також учасниками процесу розслідування, що настали, і передбачувані результати дій сторін [5, с. 28]. В свою чергу, В. П. Бахін характеризує її як об'єктивну реальність, фактична обстановка та результат її пізнання, а відомості про неї – відображення цієї обстановки, які використовуються для її розуміння та впливають на неї з метою розкриття злочину [8, с. 452]. Тобто слідча ситуація з огляду на прив'язку до початкового етапу розслідування буде виступати базисом для проведення початкових слідчих (розшукових) та інших дій.

Ми вважаємо доречною позицію Т. С. Волчецької, яка визначила наступні етапи виникнення слідчих ситуацій: 1-й етап – безкримінальний – це соціальні ситуації, в якості юридично значущих виділяються ті з них, що зачіпають суспільні блага і цінності, що охороняються законом. Вони врегульовані за допомогою правових засобів – норм права, правовідносин, актів застосування права. При появі криміногенних факторів соціальна ситуація може трансформуватися в криміногенну, яка доволі часто передуює вчиненню злочину, реально містить у собі умови й обставини, сприятливі для реалізації злочинних задумів; 2-й етап – кримінальний період. Для виникнення кримінальних ситуацій необхідно, щоб в попередній ситуації певний суб'єкт почав реалізовувати злочинні дії, переслідуючи злочинну мету і маючи асоціальну установку. Дії такого суб'єкта відкривають серію кримінальних ситуацій, що являють собою систему із поєднання передкримінальних, власне кримінальних та посткримінальних ситуацій; 3-й етап – криміналістичний (етап пошуково-пізнавальної діяльності). У випадку виявлення ознак злочину компетентними органами виникає ланцюг ситуацій криміналістичної сфери. В числі криміналістичних ситуацій вчена виділяє дослідчу, слідчу, оперативно-розшукову, експертну та судову ситуації; 4-й етап – наукового криміналістичного дослідження (етап створення окремих методик і рекомендацій з розслідування злочинів) [4, с. 44-45].

В ракурсі цього доречною є позиція В. О. Мальярової, яка, визначаючи зміст та межі етапів розслідування злочину, наголошує на тому, що початковий етап починається з моменту внесення відомостей про подію до ЄРДР і закінчується винесенням письмового повідомлення про підозру, що робиться за наявності достатніх доказів (п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України) [11, с. 88-89].

Слід зазначити, що інформація про структурні елементи предмета доказування, її обсяг на певному етапі розслідування надають можливість слідчому висувати версії та планувати розслідування. Предмет доказування також зумовлює вибір слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій під час розслідування конкретного злочину під час досудового розслідування.

У науці кримінального процесу предмет доказування визначається як система обставин, які виражають властивості та зв'язки події, що досліджується, важливі для правильного вирішення кримінальної справи та прийняття процесуальних профілактичних заходів у справі, а також для реалізації у кожному конкретному випадку завдань судочинства [12, с. 152]. Тому ми погоджуємося з авторами, які визначають, що початкова слідча ситуація, на думку науковців, включає низку етапів, проходження яких означає її вирішення. Для кожного з них характерними є свої завдання та способи їх розв'язання. Типовими для них є отримання інформації, її уточнення та прийняття рішення про зміст першочергових слідчих дій і складання плану їх реалізації, втілення прийнятого рішення шляхом провадження першочергових слідчих дій, в ряді випадків у поєднанні з оперативно-розшуковими заходами, розшук і затримання підозрюваного, його особистий обшук, обшук житла, за місцем роботи, аналіз усієї сукупності отриманих даних, побудова версій, складання плану подальшого розслідування в даній кримінальній справі [16, с. 142]. Тобто з огляду на початкову ситуацію розслідування ми визначаємо послідовність дій, необхідних для доказування вини учасників організованої групи у вчиненні сутенерства.

Говорячи про утворення типових слідчих ситуацій під час розслідування сутенерства, вчиненого організованою групою, звернемося до думок науковців, які працювали в цьому напрямку. Зокрема, М. В. Куратченко наголошував на тому, що основою для розробки типових слідчих ситуацій є:

- а) дослідження обстановки та слідчої картини злочину;
- б) встановлення механізму діяння;
- в) наявність вихідних даних, на підставі яких вносяться відомості до ЄРДР;
- г) ступінь обізнаності слідчого про обставини злочину та особи злочинця (сутенера) [10, с. 89].

Крім цих факторів існує й ряд інших. Зокрема, В. К. Весельський поділяв їх на об'єктивні та суб'єктивні. До об'єктивних автор відносив наступні: наявність і характер доказової та орієнтуючої інформації, яка є в розпорядженні слідчого; наявність і стійкість існування ще не використаних джерел доказової інформації та надійних каналів надходження орієнтуючої інформації; інтенсивність процесів зникнення доказів і сила чинників, які впливають на ці процеси; наявність у даний момент у розпорядженні слідчого необхідних сил, засобів, часу і можливість їх оптимально використання; існуюча в даний момент кримінально-правова оцінка розслідуваної події. А серед суб'єктивних В. К. Весельський виділяв такі: психологічний стан осіб, які фігурують у розслідуваній справі; психологічний стан слід-

чого, рівень його знань і вмінь, практичний досвід, здатність приймати і реалізовувати рішення в екстремальних умовах; протидія встановленню істини з боку злочинця та його зв'язків, а іноді потерпілого та свідків; сприятливий (безконфліктний) перебіг розслідування; зусилля слідчого, спрямовані на зміну слідчої ситуації в бажану сторону; наслідки помилкових дій слідчого, оперативного працівника, експерта; наслідки розголошення даних досудового слідства; непередбачені дії потерпілого або осіб, не причетних до розслідування [3, с. 194-195].

На основі проведеного опитування працівників правоохоронних органів, ми зробили висновок, що факторами, які впливали на те, що розслідувані ними випадки сутенерства, вчиненого організованою групою, залишались нерозкритими, були наступні. Так, до об'єктивних факторів віднесено:

- прихований характер надання інтимних послуг – 93%;
- знищення сутенерами слідів, знярядь й засобів злочину (записів з камер відеоспостереження, комп'ютерної техніки) – 82%;
- активна протидія розслідуванню (використання корумпованих зв'язків в органах влади й управління, правоохоронних органах) – 18%;
- відсутність свідків й очевидців злочинної події – 56%.

Серед суб'єктивних факторів нами виділено такі:

- недостатнє використання науково-технічних засобів при проведенні процесуальних дій – 81%;
- неякісне проведення розшукових заходів при встановленні сутенера за «гарячими» слідами – 42%;
- вибіркоче використання спеціальних знань – 65%;
- відсутність чіткого планування й системності в організації початкового етапу розслідування – 34%;
- помилки в оцінці наявної інформації та доказів – 26%.

З огляду на це необхідно наголосити на тому, що ситуаційні особливості розслідування сутенерства, вчиненого організованою групою, відбивають в більшості своїй в першу чергу типові ситуації, що пов'язані з діями саме цієї групи групи. Тому ми підтримуємо позицію С. А. Циркуна, який за основу їх класифікації взяв спосіб вчинення злочину. Зокрема, за способом розміщення науковець виділяє місця розпусти, що розміщуються в житловому секторі, та ті, які розміщуються поза житлового сектора. За способом прийому замовлень він виокремлює місця, в яких: а) замовлення бере адміністратор місця надання послуг інтимного характеру (умовно кажучи, резидент злочинної організації); б) замовлення приймає будь-яка з повій; в) замовлення приймає спеціально залу-

чений оператор. По виду послуг, що надаються місця для заняття проституцією виокремлюються такі: з наданням традиційних сексуальних послуг і місця з наданням нетрадиційних послуг сексуального характеру. По механізму підбору осіб, які займаються проституцією, місця розпусти поділяються: з принципом добровільної вербування; пов'язані з залученням в проституцію з елементами примушування або обману [15, с. 11]

В зв'язку з тим, що одним з обов'язкових аспектів нашого дослідження є діяльність організованих груп, нам необхідно звернутись до праці Л. І. Аркуші. Остання у процесі дослідження основ методики виявлення і розслідування організованої злочинної діяльності при наявності корумпованих зв'язків, наголошує, що на первісному етапі розслідування слідчі ситуації залежать від таких факторів: а) чи перебувало ОЗФ (або особа, підозрювана в скоєнні посадових злочинів) якийсь час під оперативним контролем правоохоронних органів, чи про його існування стало відомо лише в результаті виявлення факту злочину; б) при порушенні кримінальної справи затримані головні учасники невідомого раніше ОЗФ (інформація про наявність корумпованих зв'язків відсутня); в) ознаки організованої злочинної діяльності виявлені наприкінці цього етапу [1, с. 144-145]. Тобто організована група зумовлює специфічні умови, які необхідно відображати в типових слідчих ситуаціях розслідування.

Висновок. Підводячи підсумок, зазначимо, що типові слідчі ситуації розслідування дають можливість ефективно спланувати кримінальне провадження. Загалом, дану категорію необхідно визначати як це сукупність сформованих на певному етапі умов розслідування, що сприймаються, оцінюються і використовуються слідчим для вирішення тактичних задач і досягнення стратегічних задач кримінального провадження. На основі проведеного опитування працівників правоохоронних органів, ми зробили висновок, що факторами, які впливали на те, що розслідувані ними випадки сутенерства, вчиненого організованою групою, залишались нерозкритими, були наступні. Так, до об'єктивних факторів віднесено: прихований характер надання інтимних послуг; знищення сутенерами слідів, знарядь й засобів злочину (записів з камер відеоспостереження, комп'ютерної техніки); активна протидія розслідуванню (використання корумпованих зв'язків в органах влади й управління, правоохоронних органах); відсутність свідків й очевидців злочинної події. Серед суб'єктивних факторів нами виділено такі: недостатнє використання науково-технічних засобів при проведенні процесуальних дій; неякісне проведення розшукових заходів при встановленні сутенера за «гарячими» слідами; вибіркоче використання спеціальних знань; відсутність чіткого

планування й системності в організації початкового етапу розслідування; помилки в оцінці наявної інформації та доказів.

Література

1. Аркуша Л.І. Основи методики виявлення і розслідування організованої злочинної діяльності при наявності корумпованих зв'язків : дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Одеська нац. юрид. академія. Одеса, 2001. 218 с.
2. Великанов С. В. Класифікація слідчих ситуацій в криміналістичній методиці : автореф дис... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. Х., 2002. 16 с.
3. Весельський В.К. Слідча ситуація як категорія криміналістичної тактики. *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)*. 2011. № 25. С. 193–199.
4. Волчецкая Т. С. Криминалистическая ситуация : монографія / под ред. проф. Н. П. Яблокова. Калининград, 1997. 248 с.
5. Драпкин Л. Я. Понятие и классификация следственных ситуаций. *Следственные ситуации и раскрытие преступлений : Сб. науч. тр.* 1975. Вып. 41. С. 27–29.
6. Єфімов М. М. Розслідування злочинів проти громадського порядку та моральності : навч. посібник. 2-е вид., доп. і перероб. / Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 188 с.
7. Когутич І. І. Типові ситуації початкового етапу розслідування вбивств та обумовлені ними алгоритми дій слідчого. *Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія»*. 2013. № 1. С. 233–247.
8. Криминалистика : учебник / отв. ред. проф. Н. П. Яблоков. М. : БЕК, 1995. 708 с.
9. Криминалистика : учебник / под ред. Ю. Г. Корухова, В. Г. Коломацького. М. : Академия МВД СССР, 1984. 458 с.
10. Куратченко М. В. Розслідування сутенерства та втягнення особи в заняття проституцією : дисер. на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук / Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ: Дніпропетровськ, 2017. 219 с.
11. Малайрова В. О. Етапізація процесу розслідування злочинів проти моральності у сфері статевих стосунків. *Право і безпека*. 2013. № 3 (50). С. 86–91.
12. Строгович М. С. Теория судебных доказательств // *Избранные труды*: в 3-х т. Т. 3. М., 1991. 300 с.
13. Тіщенко В. В. Теоретичні і практичні основи методики розслідування злочинів : монографія / Одеса : Фенікс, 2007. 260 с.
14. Узунова О. В. Проблеми прийомів аналізу отриманої з місця події інформації та огрунтування припущень стосовно особи злочинця / Узунова О. В., Калюга К. В. URL: <http://book.net/index.php?bid=18860&chapter=1&p=achapter>
15. Цыркун С. А. Выявление и расследование преступлений, связанных с содержанием притонов для занятия проституцией : автореф. дис. ... канд. юрид. наук / Москва: Московская государственная юридическая академия, 2004. 21 с.
16. Шершньова В. О. Типові слідчі ситуації і програма дій слідчого на початковому етапі розслідування податкових злочинів. *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)*. 2009. № 21. С. 141–148.

Анотація

Буждиганчук Є. Ю. До питання типових слідчих ситуацій при розслідуванні сутенерства, вчиненого організованою групою. – Стаття.

Наукова стаття присвячена висвітленню деяких аспектів розслідування сутенерства, вчиненого організованою групою. Розглядаються типові слідчі ситуації при розслідуванні цього кримінального правопорушення. Визначаються найбільш важливі заходи, а також завдання досліджуваної наукової категорії.

Зазначається, що алгоритмізація є складовою багатьох сучасних процесів. Адже можливість визначити певну послідовність дій, які ефективно будуть вирішувати будь-яке завдання, надає перевагу кожному учаснику процесу. Не є виключенням і розслідування сутенерства, вчиненого організованою групою. Навіть навпаки, чітка алгоритмізація з одного боку надає певні знання працівникам правоохоронних органів, а з іншого – дає можливість проявляти імпровізацію, оскільки нічого в житті повністю однакового не існує. В зв'язку з цим, виникає потреба у створенні певної системи типових слідчих ситуацій, які зможуть алгоритмізувати процес розслідування досліджуваної категорії кримінальних правопорушень.

Акцентується увага на тому, що слідча ситуація є сукупністю сформованих на певному етапі умов розслідування, що сприймаються, оцінюються і використовуються слідчим для вирішення тактичних задач і досягнення стратегічних задач кримінального провадження. На основі проведеного опитування працівників правоохоронних органів, автором зроблено висновок, що факторами, які впливали на те, що розслідувані ними випадки сутенерства, вчиненого організованою групою, залишалися нерозкритими, є об'єктивні та суб'єктивні. Серед них найбільш розповсюдженими є наступні: прихований характер надання інтимних послуг; знищення сутенерами слідів, знарядь й засобів злочину; відсутність свідків й очевидців злочинної події; неякісне проведення розшукових заходів при встановленні сутенера за «гарячими» слідами; вибіркоче використання спеціальних знань.

Ключові слова: організована група, проституція, сутенерство, тактичне забезпечення, слідча (розшукова) дія, типова слідча ситуація.

Аннотация

Буждиганчук Е. Ю. К вопросу типичных следственных ситуаций при расследовании сутенерства, совершенного организованной группой. – Статья.

Научная статья посвящена освещению некоторых аспектов расследования сутенерства, совершенного организованной группой. Рассматриваются типичные следственные ситуации при расследовании этого уголовного преступления. Определяются наиболее важные мероприятия, а также задачи исследуемой научной категории.

Отмечается, что алгоритмизация является составляющей многих современных процессов. Ведь определить определенную последовательность действий, которые эффективно будут решать любую задачу, предпочитает каждому участнику процесса. Не является исключением и расследование сутенерства, совершенного организованной группой. Даже наоборот, четкая алгоритмизация с одной стороны предоставляет определенные знания работников правоохранительных органов, а с другой - дает возможность проявлять импровизацию, поскольку ничего в жизни полностью одинакового не существует. В связи с этим, возникает

потребность в создании определенной системы типовых следственных ситуаций, которые смогут алгоритмизировать процесс расследования исследуемой категории уголовных преступлений.

Акцентируется внимание на том, что следственная ситуация представляет собой совокупность сложившихся на определенном этапе условий расследования, воспринимаются оцениваются и используются следователем для решения тактических задач и достижения стратегических задач уголовного судопроизводства. На основе проведенного опроса сотрудников правоохранительных органов, автором сделан вывод, что факторами, которые влияли на то, что расследованы ими случаи сутенерства, совершенного организованной группой, оставались нераскрытыми, есть объективные и субъективные. Среди них наиболее распространены являются следующие: скрытый характер предоставления интимных услуг; уничтожение сутенерами следов, орудий и средств преступления; отсутствие свидетелей и очевидцев преступного события; некачественное проведение розыскных мероприятий при установлении сутенера по «горячим» следам; выборочное использование специальных знаний.

Ключевые слова: организованная группа, проституция, сутенерство, тактическое обеспечение, следственная (сыскная) действие, типичная следственная ситуация.

Summary

Buzhdyhanchuk Ye. Yu. To the question of typical investigative situations in the investigation of pimping committed by an organized group. – Article.

The scientific article is dedicated to covering some aspects of the pimping investigation by an organized group. Typical investigative situations in the investigation of this criminal offense are considered. The most important activities are determined as well as the tasks of the scientific category under study.

It is noted that algorithmization is a component of many modern processes, because the ability to identify a specific sequence of actions that will effectively solve any task, is advantageous to each participant in the process. Investigation of pimping by an organized group is no exception. On the contrary, a clear algorithmization on the one hand provides some knowledge to law enforcement officials and on the other - it allows for improvisation, since nothing in life is completely the same. In this regard, there is a need to create a system of typical investigative situations that can algorithmize the process of investigation of the investigated category of criminal offenses.

Attention is drawn to the fact that the investigative situation is the totality of the conditions of investigation, which are formed at a certain stage, which are perceived, evaluated and used by the investigator to solve tactical tasks and achieve strategic criminal proceedings. Based on a survey conducted by law enforcement officials, the author concludes that the factors that influenced the cases of pimping investigated by an organized group remained undisclosed are objective and subjective. Among them, the most common are the following: the hidden nature of intimate services; destruction of traces, tools and means of crime by pimps; lack of witnesses and eyewitnesses to the criminal event; poor conduct of search activities when installing a pimp in hot pursuit; selective use of specialized knowledge.

Key words: organized group, prostitution, pimping, producing for identification, investigative (search) action, typical investigative situation.